

**ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อครูผู้สอนวิชาเปียโน
ในโรงเรียนดนตรีประเภทการศึกษานอกระบบ 15(2) :
กรณีศึกษาโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล**

**The Expectation and Satisfaction of Parents toward Piano Teachers :
Case Study of Music Campus for General Public
College of Music, Mahidol University**

จิรฎา จีระอัสวพงศ์^{1*}
Jerada Jeraassawapong^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อครูผู้สอนวิชาเปียโนในโรงเรียนดนตรีประเภทการศึกษานอกระบบ 15(2) : กรณีศึกษาโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลจากผู้ปกครองของนักเรียนเปียโนในระดับชั้นต้นและชั้นกลางจำนวนทั้งสิ้น 217 คน โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามจำนวน 3 ตอน ตอนที่หนึ่งแบบสอบถามสถานภาพส่วนบุคคล ตอนที่สองแบบสอบถามความคาดหวังและความพึงพอใจ ตอนที่สามแบบสอบถามปลายเปิดโดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอยู่ที่ 0.93

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังและความพึงพอใจอยู่ในระดับสูงทั้ง 3 ด้าน โดยค่าเฉลี่ยของความคาดหวังที่มีระดับน้อยกว่าความพึงพอใจในภาพรวมมี 2 ด้าน ได้แก่ ความคาดหวังในด้านบุคลิกภาพและความคาดหวังในด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ นอกจากนี้ ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังที่มีค่ามากกว่าความพึงพอใจในภาพรวมมี 1 ด้าน ได้แก่ ความคาดหวังในด้านความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอน

คำสำคัญ : ความคาดหวังของผู้ปกครอง, ความพึงพอใจของผู้ปกครอง, ครูเปียโน, โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

¹ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

¹ Master of Art, Music, College of Music, Mahidol University.

* Corresponding author. Tel. : 087-676-9081, E-mail : jedy.jeda@gmail.com

Abstract

This research was aimed at studying the expectation and satisfaction of parents toward piano teachers using a case study of the music campus for general public college of music, Mahidol University. The population were the 217 parents of piano students who studied at beginner or intermediate level at the music campus for general for public college of music, Mahidol University. The questionnaires were divided into three sections 1) personal data 2) the expectation and satisfaction of parents 3) open-ended questions and suggestions.

The results of the research revealed that parents have a high degree of expectation and satisfaction toward the three aspects of piano teachers, those whose mean of expectation was less than satisfaction were 1) personality 2) music academic knowledge. On the other hand, the mean of expectation that was much more than the satisfaction was pedagogy.

Keywords : Expectation of parents, Satisfaction of parents, Piano teachers, Music campus for general public college of music Mahidol University

ความสำคัญของปัญหา

จากสภาวะทางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป การเรียนดนตรีได้รับความสนใจจากบรรดาผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งในเรื่องของการเรียนดนตรีเพื่อเป็นงานอดิเรก การเรียนดนตรีเพื่อพัฒนาสมาธิ หรือเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยในปัจจุบันได้มีการจัดการเรียนการสอนทางด้านดนตรีที่เพิ่มมากขึ้นจากโรงเรียนดนตรีประเภทการศึกษานอกระบบ 15(2) ซึ่งเป็นการเรียนในลักษณะของการเรียนแบบเสริมพิเศษนอกเวลาเรียนปกติ และมุ่งเน้นการศึกษาเฉพาะทาง มีค่าใช้จ่ายสำหรับการเรียนที่สูงกว่าการเรียนจากโรงเรียนในระบบทั้งนี้เป็ยโน้ได้ว่าเป็ยเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมจากผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเรียนดนตรีมากที่สุดชนิดหนึ่ง ดังนั้นความต้องการหรือผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการศึกษาเป็ยโน้ในปัจจุบันจึงได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ด้วยที่ผู้ปกครองถือเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจคัดเลือกโรงเรียนดนตรี หรือสตูดิโอต่างๆ ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนเป็ยโน้ ซึ่ง มอริช (Morris 1972, อ้างใน สุทธิยา จงสว่าง, 2539 : 3) กล่าวว่า ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการศึกษานักเรียน เจตคติต่างๆ ของผู้ปกครองมีผลต่อการกำหนดทิศทางและแนวทางในการศึกษาของนักเรียน โดยผู้ปกครองที่มีความรู้ ฐานะทางสังคม หรือแม้กระทั่งรายได้ที่แตกต่างกันย่อมมีความคิดในการให้การศึกษาของนักเรียนที่แตกต่างกันออกไป และเจตคติที่แตกต่างกันเหล่านี้ ย่อมส่งผลไปถึงความคาดหวังในการศึกษาที่นักเรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการตอบสนองความต้องการในการเรียนเป็ยโน้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ทางการศึกษาที่เป็นไปตามความต้องการ คือ ครูผู้สอน เนื่องจากครูเปรียบเสมือนผู้รับผิดชอบในการจัดกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมดให้มีประสิทธิภาพ สนับสนุน แนะนำ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์สามารถนำความรู้ทางด้านดนตรีไปแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีระบบ เหมาะสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งสุกรี เจริญสุข (2548 : 42) ได้กล่าวว่าการเป็นครูดนตรีที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ครูดนตรีที่ดีควรมีความเคร่งครัดในบทบาทหน้าที่การเป็นครูของตนเอง
2. ครูดนตรีที่ดีควรมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ตรงต่อเวลา และมีการเตรียมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ครูดนตรีที่ดีควรมีความมั่นใจในตนเองทั้งในเรื่องของบุคลิกภาพและวิธีการสอน
4. ครูดนตรีที่ดีควรมีความเข้าใจในองค์ประกอบและความรู้ต่างๆ ทางดนตรีเป็นอย่างดี
5. ครูดนตรีที่ดีควรมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถคิดหรือสร้างสรรค์วิธีการ หรือกระบวนการสอนใหม่ๆ ที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนได้
6. ครูดนตรีที่ดีควรมีทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของตนเองเป็นอย่างดี เพื่อสร้างความประทับใจ หรือสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่นักเรียน
7. ครูดนตรีที่ดีควรมีการศึกษาหาความรู้ ฝึกซ้อม และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางดนตรีอยู่เสมอ
8. ครูดนตรีที่ดีควรเป็นคนที่ทันสมัย ยอมรับในความรู้นี้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

โรงเรียนดนตรีประเภทศึกษานอกระบบ 15(2) นับว่ามีบทบาทสำคัญในการตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองในการเรียนดนตรีโดยตรงส่งผลให้ผู้ปกครองเกิดความคาดหวังต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูงกว่าการเรียนในระบบปกติทั่วไป ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีความคาดหวังในการเรียนดนตรีในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพต่างๆ เช่น การพัฒนาทางด้านอารมณ์ สมาธิ บุคลิกภาพ สติปัญญา หรือแม้กระทั่งใช้ดนตรีเป็นกิจกรรมเสริมในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งผู้ปกครองบางคนมีการตั้งความคาดหวังของการเรียนดนตรีในระดับที่สูงมาก คือบุตรหลานสามารถนำเอาดนตรีไปใช้สำหรับประกอบอาชีพในอนาคตได้ หรือผู้ปกครองบางกลุ่มมีความคาดหวังเพียงให้บุตรหลานมีความสามารถพิเศษในการบรรเลงเครื่องดนตรีได้เท่านั้น

ในปัจจุบันพบว่าโรงเรียนดนตรีประเภทศึกษานอกระบบ 15(2) หลายแห่งมักเผชิญกับปัญหาการลาออก หรือหยุดพักการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักเรียนเริ่มศึกษาในระดับชั้นกลาง และชั้นสูง ซึ่งสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งคือการตัดสินใจจากผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองอาจมีเจตคติที่ว่า การเรียนการสอนไม่ตอบสนองความต้องการ หรือบุตรหลานไม่มีความก้าวหน้าในการเรียน จึงส่งผลให้ผู้ปกครองตัดสินใจยุติการเรียนดนตรี ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อครูเปียโน เพื่อจะได้ทราบแนวทางในการปฏิบัติตนของครูให้สอดคล้องกับความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ปกครองและเป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนดนตรีต่างๆ ในการคัดเลือกครูเพื่อตอบสนองตามความต้องการของผู้ปกครองต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อทำการศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่ศึกษาวิชาเปียโนที่โครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ต่อบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการและความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอนของครูเปียโน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนเป็ยโนระดับชั้นต้นและชั้นกลางซึ่งได้ลงทะเบียนเรียนวิชาเป็ยโนเดี่ยวตามโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลทั้งสาขาซีคอนสแควร์และสยามพารากอนจำนวนทั้งสิ้น 802 คน โดยแยกเป็นประชากรสาขาซีคอนสแควร์จำนวน 430 คน และประชากรสาขาสยามพารากอน จำนวน 372 คน

กลุ่มตัวอย่างประชากร ใช้การสุ่มตัวอย่างประชากรแบบง่าย (Simple Random Sampling) กำหนดขนาดโดยการคำนวณจากสูตรของเคอร์ลิงเกอร์ (Kerlinger, 1966) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 สาขาจำนวนทั้งสิ้น 201 คน ซึ่งเมื่อแจกแบบสอบถามแล้วได้รับการตอบกลับมาจำนวนทั้งหมด 217 ชุด คิดเป็นร้อยละ 108 ของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัยที่ใช้ คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check-List) มีจำนวนคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อครูผู้สอนวิชาเป็ยโน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีจำนวนคำถามทั้งหมด 28 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.1 บุคลิกภาพของครูเป็ยโนจำนวน 10 ข้อ ได้แก่

- มีความเป็นมิตรต่อนักเรียน
- มีความกระตือรือร้นในการสอน
- มีความประพฤติที่เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนทางด้านดนตรี
- มีความอดทนต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
- ตรงต่อเวลา
- มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- มีความสนุกสนาน อารมณ์ขัน
- สามารถสร้างความประทับใจเมื่อแรกเห็นได้
- แต่งกายสุภาพ

2.2 ครูเป็ยโนกับความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ จำนวน 8 ข้อ ได้แก่

- มีความรู้ในด้านเทคนิค วิธีการสอนเป็ยโนเป็นอย่างดี
- มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ตำราเรียนและสามารถเลือกใช้ตำราที่มีความเหมาะสมกับวัยหรือ ความสามารถของนักเรียนได้
- มีความรู้และความเข้าใจถึงพัฒนาการทางร่างกายและทางจิตใจของนักเรียนในแต่ละวัย
- จบการศึกษาทางด้านดนตรีมาโดยตรง
- มีความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรีและประวัติดนตรี
- มีความสามารถในการปฏิบัติเป็ยโนเป็นอย่างดี หรือได้รับการยอมรับในฐานะนักเป็ยโน
- มีความรู้ในเรื่องความแตกต่างของหลักสูตรของสถาบันดนตรีต่างๆ
- มีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ

2.3 ครูเป็โนกับความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอนจำนวน 10 ข้อได้แก่

- สามารถปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักเรียนได้
- มีการสอนทักษะอื่นๆ ที่สำคัญต่อการพัฒนาการเรียนเป็โน เช่น ทักษะการอ่านโน้ต ทักษะการฟัง ทฤษฎีดนตรี เป็นต้น
- สามารถอธิบายหรือตอบข้อสงสัยต่างๆ ได้
- มีการวางแผนและจัดการสอนอย่างเป็นระบบ
- มีการสาธิตวิธีการเล่นต่อนักเรียนเพื่อประกอบความเข้าใจ
- มีการให้คำแนะนำในการฝึกซ้อมหรือการบ้านต่างๆ อย่างชัดเจน
- มีการพูดคุยถึงกิจกรรมและปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน
- มีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน เช่น การกล่าวชื่นชม หรือ ดักเตือน
- มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนเป็โน เช่น การแสดงคอนเสิร์ต การสอบเลื่อนระดับ เป็นต้น
- ให้การบ้านทุกครั้งหลังจบชั่วโมงเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นและการเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended)

ในส่วนของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นั้น ผู้วิจัยได้ทำการคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ซึ่งมีค่าอยู่ที่ 0.93 อีกทั้งได้ทำการคำนวณเกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00–1.80	หมายถึง ไม่คาดหวัง, ไม่พึงพอใจ
ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.81–2.60	หมายถึง คาดหวัง, พึงพอใจในระดับน้อยมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.61–3.40	หมายถึง คาดหวัง, พึงพอใจในระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.41–4.20	หมายถึง คาดหวัง, พึงพอใจในระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.21–5.00	หมายถึง คาดหวัง, พึงพอใจในระดับมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การคำนวณหาข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จะใช้วิธีคำนวณหาความถี่ (Frequency) จากนั้นจึงนำมาสรุปผลมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2. การคำนวณหาข้อมูลความคาดหวังของผู้ปกครองต่อครูเป็โนจากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)

3. การคำนวณหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ใช้วิธีการสรุปผลออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency) โดยทำการเรียงลำดับจากมากไปน้อย

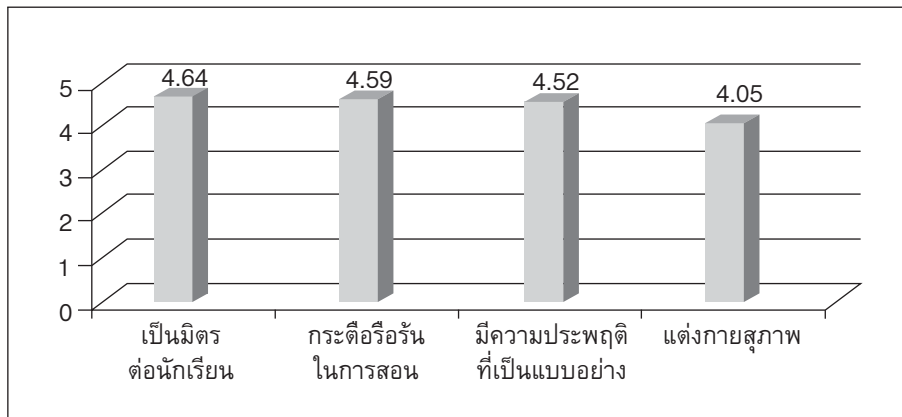
ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ปกครองส่วนใหญ่จบการศึกษายู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 56.7 รองลงมา ได้แก่ ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 37.8 ระดับปริญญาเอกคิดเป็นร้อยละ 2.8 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.3
2. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมาได้แก่ พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 32.7 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 21.6 รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 8.8 และรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 2.8
3. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 100,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมาได้แก่ รายได้ 70,001-100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.7 รายได้ 50,001-70,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.1 และรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.8
4. ผู้ปกครองส่วนใหญ่สามารถเล่นดนตรีได้หรือมีบุคคลอื่นในครอบครัวสามารถเล่นดนตรีได้ คิดเป็นร้อยละ 59.9 โดยที่ผู้ปกครองที่ไม่สามารถเล่นดนตรีหรือมีบุคคลอื่นในครอบครัวที่ไม่สามารถเล่นดนตรีได้ คิดเป็นร้อยละ 40.1
5. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีกับทางวิทยาลัยฯ เป็นระยะเวลา 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาได้แก่ผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีกับทางวิทยาลัยฯ เป็นระยะเวลาต่ำกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.1 และผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีกับทางวิทยาลัยฯ เป็นระยะเวลา 6 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.4
6. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เคยส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีจากสถาบันอื่นมาก่อนคิดเป็นร้อยละ 67.7 โดยผู้ปกครองที่เคยส่งบุตรหลานเข้าเรียนจากสถาบันอื่นมาก่อนคิดเป็นร้อยละ 32.3
7. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรี เพื่อช่วยพัฒนาสมรรถนะสติปัญญา และอารมณ์คิดเป็นร้อยละ 59.4 รองลงมาได้แก่ผู้ปกครองที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรี เพื่องานอดิเรก ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์คิดเป็นร้อยละ 15.7 และช่วยพัฒนาสมรรถนะสติปัญญาอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.2

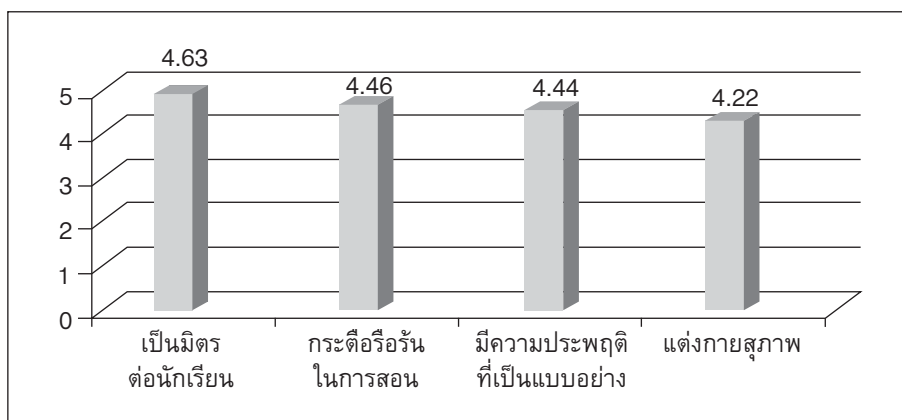
ตอนที่ 2 ข้อมูลความคาดหวังและความพึงพอใจในด้านบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ และความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านบุคลิกภาพ

ภาพที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในด้านบุคลิกภาพ

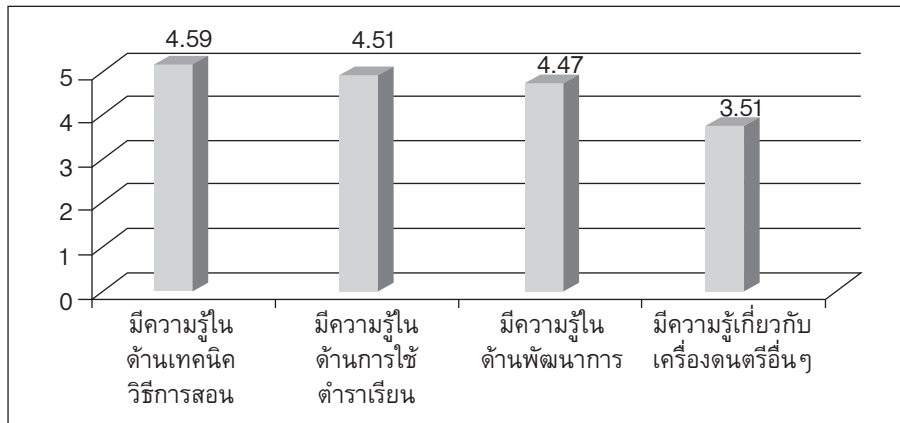
จากภาพที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในด้านบุคลิกภาพสูงสุด 3 ลำดับ ได้แก่ 1) ความเป็นมิตรต่อนักเรียน 2) มีความกระตือรือร้นในการสอน 3) มีความประพฤติที่เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนทางด้านดนตรีและค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในด้านบุคลิกภาพน้อยที่สุด คือ แต่งกายสุภาพ

ภาพที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในด้านบุคลิกภาพ

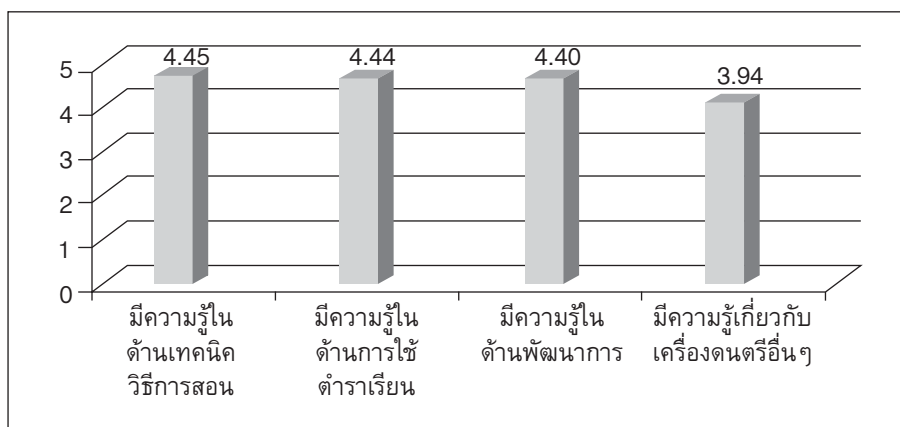
จากภาพที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในด้านบุคลิกภาพสูงสุด 3 ลำดับ ได้แก่ 1) ความเป็นมิตรต่อนักเรียน 2) มีความกระตือรือร้นในการสอน 3) แต่งกายสุภาพ และค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในด้านบุคลิกภาพน้อยที่สุด คือ มีความสนุกสนาน อารมณ์ขัน

ด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ

ภาพที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ

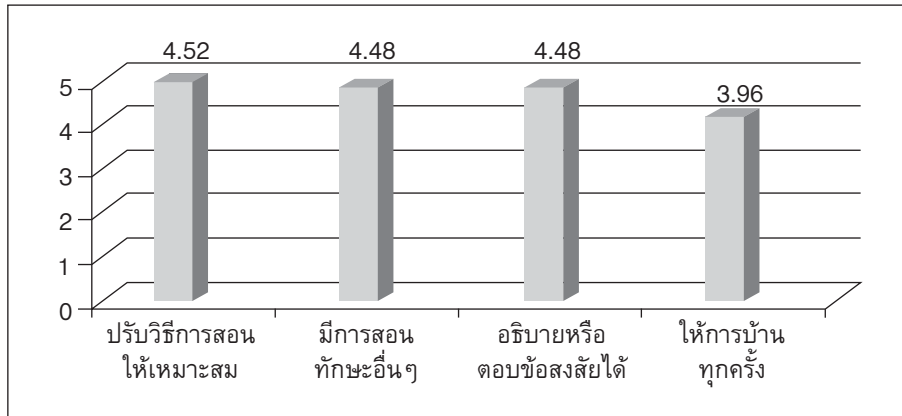
จากภาพที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ สูงสุด 3 ลำดับ ได้แก่ 1) มีความรู้ในด้านเทคนิค วิธีการสอนเป็โนเป็นอย่างดี 2) มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ตำราเรียนและสามารถเลือกใช้ตำราที่มีความเหมาะสมกับวัยหรือความสามารถของนักเรียนได้ 3) มีความรู้และความเข้าใจถึงพัฒนาการทางร่างกายและทางจิตใจของนักเรียนในแต่ละวัยและค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการน้อยที่สุด คือ มีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ

ภาพที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ

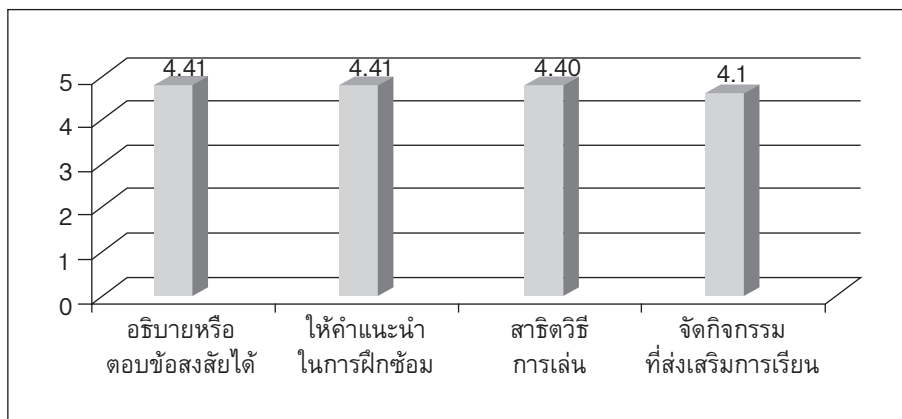
จากภาพที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ สูงสุด 3 ลำดับ ได้แก่ 1) มีความรู้ในด้านเทคนิค วิธีการสอนเป็โนเป็นอย่างดี 2) จบการศึกษาทางด้านดนตรีมาโดยตรง 3) มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ตำราเรียนและสามารถเลือกใช้ตำราเรียนที่มีความเหมาะสมกับวัยหรือความสามารถของนักเรียนได้และค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการน้อยที่สุด คือ มีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ

ด้านความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอน

ภาพที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในด้านความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอน

จากภาพที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในด้านความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอนสูงสุด 3 ลำดับ ได้แก่ 1) สามารถปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักเรียนได้ 2) มีการสอนทักษะอื่นๆ ที่สำคัญต่อการพัฒนาการเรียนเปียโน เช่น ทักษะการอ่านโน้ต ทักษะการฟัง ทฤษฎีดนตรี เป็นต้น 3) สามารถอธิบายหรือตอบข้อสงสัยต่างๆ ได้อย่างชัดเจนและค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในด้านความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุด คือ ให้การบ้านทุกครั้งหลังจบชั่วโมงเรียน

ภาพที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในด้านความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอน

จากภาพที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในด้านความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอนสูงสุด 3 ลำดับ ได้แก่ 1) สามารถอธิบายหรือตอบข้อสงสัยต่างๆ ได้อย่างชัดเจน 2) มีการให้คำแนะนำในการฝึกซ้อมหรือการบ้านต่างๆ อย่างชัดเจน 3) มีการสาธิตวิธีการเล่นต่อนักเรียน เพื่อประกอบความเข้าใจและค่าเฉลี่ยที่ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในด้านความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนเปียโน เช่น การแสดงคอนเสิร์ต การสอบเลื่อนระดับ เป็นต้น

สรุป อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยในส่วนของสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา รายได้ และมีความสามารถในการเล่นดนตรีหรือมีบุคคลอื่นๆ ภายในครอบครัวสามารถเล่นเครื่องดนตรีได้โดยเฉลี่ยจำนวนค่อนข้างสูงเห็นได้จากจำนวนของผู้ปกครองที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 97.3 และผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 53.9 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาท นอกจากนี้มีผู้ปกครองถึงร้อยละ 59.9 ที่มีความสามารถในการเล่นดนตรีส่งผลให้ผู้ปกครองเกิดความคาดหวังในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีในระดับสูงตามไปด้วย ดังนั้นสถานภาพส่วนบุคคลทั้งสามด้านที่กล่าวมาจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลถึงความคาดหวังในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีเห็นได้จากระดับของความคาดหวังที่อยู่ในระดับมาก และมากที่สุดซึ่งมีเพียงสองระดับเท่านั้น

นอกจากนี้วัตถุประสงค์หลักของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีเพื่อช่วยพัฒนาสติปัญญา และอารมณ์ ซึ่งสูงถึงร้อยละ 59.4 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญในเรื่องการเรียนดนตรีเพื่อการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางดนตรี ซึ่งहरรษา นิลวิเชียร (2535 : 195) ได้กล่าวว่า ดนตรีเป็นเรื่องของนามธรรม ต้องการกระบวนการรับรู้ จดจำ การสร้างมโนทัศน์ และการสร้างความเข้าใจ โดยอาศัยการกระทำทางโสตประสาท ตา การสัมผัสและการเคลื่อนไหว ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาสติปัญญาของเด็ก นอกจากนี้ ดนตรียังช่วยให้เด็กได้แสดงออกทางด้านอารมณ์ ช่วยปลดปล่อยพลังงานและความเครียด เด็กได้เรียนรู้ว่าดนตรีมีหลากหลายอารมณ์ทั้งสุข เศร้า โกรธ เห็นใจ เป็นต้น ซึ่งจากข้อมูลพบว่ามีผู้ปกครองเพียงร้อยละ 3.2 ที่ต้องการให้บุตรหลานประกอบอาชีพดนตรีในอนาคต อาจเป็นเพราะว่านักเรียนส่วนใหญ่ของทางวิทยาลัยฯ เพิ่งเริ่มต้นเรียนดนตรี โดยร้อยละ 53.5 เรียนดนตรีกับทางวิทยาลัยฯ มา 3-5 ปี และไม่เคยเรียนดนตรีมาจากสถาบันอื่นมาก่อนคิดเป็นร้อยละ 67.7 ส่งผลให้ความคาดหวังต่อการศึกษาในระยะยาวเพื่อการศึกษาดนตรีต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือเพื่อการประกอบอาชีพยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

2. การเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 ความคาดหวังอยู่ในระดับน้อยกว่าความพึงพอใจ (มีความพึงพอใจ) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูเปียนสามารถตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการสำหรับผู้ปกครองได้ในทุกๆ ด้านที่ทำการสำรวจ

2.1.1 เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคาดหวังและความพึงพอใจในด้านบุคลิกภาพ พบว่า ค่าเฉลี่ยที่ความคาดหวังน้อยกว่าความพึงพอใจอยู่ทั้งสิ้น 4 ข้อ ได้แก่ 1) แต่งกายสุภาพ 2) มีความเชื่อมั่นในตนเอง 3) สามารถสร้างความประทับใจเมื่อแรกเห็น และ 4) มีความสนุกสนาน อารมณ์ขัน แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในด้านบุคลิกภาพของครูเปียนและครูเปียนสามารถตอบสนองความคาดหวังของผู้ปกครองในด้านบุคลิกภาพได้ทั้ง 4 ข้อ

2.1.2 ในด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ พบว่าค่าเฉลี่ยความคาดหวังน้อยกว่าความพึงพอใจอยู่ทั้งสิ้น 5 ข้อ ได้แก่ 1) จบการศึกษาทางด้านดนตรีมาโดยตรง 2) มีความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรีและประวัติดนตรี 3) มีความสามารถในการปฏิบัติเปียโนเป็นอย่างดี หรือได้รับการยอมรับในฐานะนักเปียโน 4) มีความรู้ในเรื่องความแตกต่างของหลักสูตรของสถาบันดนตรีต่างๆ และ 5) มีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ แสดงให้เห็นว่า ครูเปียนมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านวิชาการในหัวข้อต่างๆ เป็นอย่างดี ซึ่งครูเปียนสามารถแสดงให้เห็นถึงศักยภาพทางด้านวิชาการเหล่านั้นออกมาได้ในลักษณะของการสอนหรือให้ความรู้แก่บุตรหลานที่เรียนดนตรีกับทางวิทยาลัยฯ หรือเป็นการตอบคำถามหรือข้อสงสัยต่างๆ แก่ผู้ปกครองได้อย่างชัดเจน

2.1.3 ในด้านความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่า ค่าเฉลี่ยที่ความคาดหวังน้อยกว่าความพึงพอใจอยู่ทั้งสิ้น 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน เช่น การกล่าวชื่นชม หรือ ตักเตือน 2) ให้การบ้านทุกครั้งหลังจบชั่วโมงเรียนและ 3) มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนเปียโน เช่น การแสดงคอนเสิร์ต การสอบเลื่อนระดับ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า ครูเปียโนมีการจัดการเรียนการสอนในด้านต่างๆ เหล่านี้สอดคล้องกับความคาดหวังหรือความต้องการของผู้ปกครอง

2.2 ความคาดหวังอยู่ในระดับสูงกว่าความพึงพอใจ (ต้องมีการปรับปรุง) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูเปียโนไม่สามารถตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของผู้ปกครองได้ ดังนั้นครูเปียโนจึงต้องมีการปรับปรุง พัฒนา หรือแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อที่จะตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของผู้ปกครองในด้านต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น

2.2.1 ในด้านบุคลิกภาพ พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังที่มีค่ามากกว่าความพึงพอใจแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ครูเปียโนต้องทำการแก้ไข หรือพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองให้ดียิ่งขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองมีอยู่ทั้งหมด 6 ข้อ ได้แก่ 1) มีความกระตือรือร้นในการสอน 2) สามารถสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนดนตรีให้กับนักเรียนได้ 3) มีความเป็นมิตรต่อนักเรียน 4) มีความประพฤติที่เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียนทางด้านดนตรี 5) มีความอดทนต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี และ 6) ตรงต่อเวลา

2.2.2 ในด้านความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ พบว่าค่าเฉลี่ยของความคาดหวังที่มีค่ามากกว่าความพึงพอใจทั้งหมด 3 ข้อ ได้แก่ 1) มีความรู้ในด้านเทคนิค วิธีการสอนเปียโนเป็นอย่างดี 2) มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ตำราเรียนและสามารถเลือกใช้ตำราเรียนที่มีความเหมาะสมกับวัยหรือความสามารถของนักเรียนได้ และ 3) มีความรู้ความเข้าใจถึงพัฒนาการทางร่างกายและทางจิตใจของนักเรียนในแต่ละวัย แสดงให้เห็นว่าครูเปียโนควรหมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อนำความรู้ทางด้านวิชาการมาใช้ในการสอนเพื่อส่งเสริมให้วิธีการสอนของครูมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2.3 ในด้านความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่า ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังที่มีค่ามากกว่าความพึงพอใจ มีอยู่ทั้งหมด 7 ข้อ ได้แก่ 1) สามารถปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักเรียน 2) มีการสอนทักษะอื่นๆ ที่สำคัญต่อการพัฒนาการเรียนเปียโน เช่น ทักษะการอ่านโน้ต ทักษะการฟัง ทฤษฎีดนตรี เป็นต้น 3) สามารถอธิบายหรือตอบข้อสงสัยต่างๆ ได้ 4) มีการวางแผนและจัดการสอนอย่างเป็นระบบ 5) มีการสาธิตวิธีการเล่นต่อนักเรียนเพื่อประกอบความเข้าใจ 6) มีการให้คำแนะนำในการฝึกซ้อมหรือการบ้านต่างๆ อย่างชัดเจน และ 7) มีการพูดคุยถึงกิจกรรมและปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองต้องการให้ครูจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพเพื่อให้ให้นักเรียนได้รับความรู้ทางด้านดนตรีได้อย่างเต็มที่เพื่อสร้างแรงกระตุ้นและผลักดันให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูเปียโนควรปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนเพื่อสร้างความเคารพและความน่าเชื่อถือทั้งในด้านดนตรีและด้านอื่นๆ
2. ครูเปียโนควรมีการพัฒนาตนเอง ศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความรู้ทางด้านวิชาการ เพื่อนำเอาความรู้มาพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ครูเปียโนควรจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนไม่ว่าจะเป็นทางด้านวิยวุฒิ คุณวุฒิ หรือทางด้านจิตใจเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้เรียนต่อครูเปี่ยมโนทั้งด้านบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ และความรู้ความสามารถทางด้านบริหารจัดการเรียนการสอนเพื่อทำการเปรียบเทียบและพัฒนาแนวทางในการปฏิบัติตนของครูให้สอดคล้องกับความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้เรียนต่อไป
2. ควรมีการศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อครูดนตรีในสาขาเครื่องดนตรีอื่นๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อทางสถาบันในการปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ปกครอง
3. ควรใช้วิธีการในการเก็บข้อมูลโดยวิธีการเชิงคุณภาพควบคู่ไปด้วย เช่น การใช้บทสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

การศึกษานอกระบบ : การขอจัดตั้งโรงเรียนเอกชนตามมาตรา 15(2) ประเภทกวดวิชา. (2549),
จาก <http://www.singarea.net>

พิมพ์หทัย ชินะผา. (2549). ทักษะความสามารถสำหรับครูเปียนโนสตูดิโอในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหิดล. นครปฐม.

ไพบูลย์ บุญเกียรติ. (2550). โรงเรียนดนตรีเอกชนในประเทศไทยกับปัญหาและการพัฒนา, จาก <http://www.musiclandusedpiano.com/index.php?mo=14&newsid=17902>

สกริ เจริญสุข. (2548). **พรสวรรค์สร้างได้**. นครปฐม : วิทยาลัยตรียางคศิลป์มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุทธยา จงสว่าง. (2539). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี**. มหาวิทยาลัยเกริก, กรุงเทพมหานคร.

हररा नलवलरूर . (२५३५) . प्रुनूवतुकषाहलगुरनेहनूपुरुतुतु . गुरगतेपमहानकुर : ओदूनसडुवर .